

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9T/106/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419010522
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8419010522.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fújerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.07.2021 v Kežmarku, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
Q. V., nar. XX.XX.XXXX v Poprade, bytom Kežmarok, S. N. XX,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

v bode 1. rozsudku

dňa 28.04.2019, okolo 03:27 hod., potom čo požil alkoholické nápoje, ktoré zvýšili hladinu alkoholu v jeho dychu na najmenej 0,49 mg/1 vydychovaného vzduchu (najmenej 1,02 promile), čo bolo zistené analyzátorom dychu AlcoQuant 6020 plus, výrobné číslo A409722, i keď nie je držiteľom vodičského preukazu, v Kežmarku, po miestnej komunikácii na ulici Tvarožnianskej v smere na ulicu Petržalskú, okres Kežmarok, viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky H. H., evidenčné číslo K. XXX A., kde na ulici W. bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Kežmarok - Obvodné oddelenie Policajného zboru Kežmarok, pričom uvedené vykonal aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9 T 11/2017 zo dňa 20.09.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov sp. zn. 3 To 53/2018 zo dňa 24.01.2019, kde uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 24.01.2019, bol uznaný vinným z prečinu marenia úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona za čo mu bol, okrem iného, uložený aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 6 (šesť) rokov, ktorého výkon sa začal počítať odo dňa 24.01.2019 a uvedené vykonal aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6 T 100/2014 zo dňa 15.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 31.12.2014 bol uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona,

v bode 2. rozsudku

- potom čo dňa 21.03.2019 v Kežmarku, okres Kežmarok, osobne prevzal výzvu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9 T 11/2017 - 143 zo dňa 15.03.2019 na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov do Ústavu na výkon väzby a výkonu trestu odňatia slobody v Prešove a to ihneď po obdržaní tejto výzvy, kde tento trest odňatia slobody mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9 T 11/2017 zo dňa 20.09.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov sp. zn. 3 To 53/2018 - 139 zo dňa 24.01.2019, do výkonu tohto trestu odňatia slobody, pri neexistencii vážneho dôvodu, v stanovenej lehote nenastúpil,
t e d a

v bode 1. rozsudku

- vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

v bode 2. rozsudku

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

č í m s p á c h a l

v bode 1. rozsudku

-prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona,

-prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona,

v bode 2. rozsudku

-prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona na ú h r n n ý trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného z a r a ď u j e na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona v spojení s § 43 Trestného zákona súd obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 4 (štyroch) rokov a 5 (päť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal na Okresný súd Kežmarok dňa 12.09.2019 obžalobu pod sp. zn. Pv 245/19/7703 - 23 na Q. V. pre skutok, ktorý je uvedený v bode 1 skutkovej vety výrokovej časti tohto rozsudku a ktorý právne kvalifikoval ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona a tiež pre skutok uvedený v bode 2 skutkovej vety výrokovej časti tohto rozsudku, ktorý právne kvalifikoval ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona.

Obžalovaný Q. V. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.07.2021 po poučení podľa ustanovenia § 257 Trestného poriadku, v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré sa mu v obžalobe prokurátora kladú za vinu. Na to súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaného o vine prijať. Následne súd vyhlásenie obžalovaného Q. V. o vine zo spáchania stíhaných skutkov, bez narušenia ich skutkovej totožnosti, keď ich právne posúdil zhodne tak, ako boli posúdené v podanej obžalobe, podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní a v kontexte priznania obžalovaného v prípravnom konaní súd nemal pochybnosti o vine obžalovaného. Následne v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že sa na hlavnom pojednávaní vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a následne na hlavnom pojednávaní súd prečítal obsah listinných dôkazov vrátane pripojených spisov.

Z evidenčnej karty obžalovaného ako vodiča vyplýva, že tento má evidovaný jeden priestupok zo dňa 09.04.2008 za vedenie motorového vozidla bez príslušného oprávnenia podľa § 68 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z., za spáchanie ktorého mu bolo uložené pokarhanie. Okrem toho má evidované štyri uložené sankcie spočívajúce v zákaze činnosti viesť motorové vozidlo a to v dobe od 27.03.2008 do 27.09.2008, od 19.02.2014 do 19.02.2018, od 31.12.2014 do 31.12.2018 a od 24.01.2019 do 24.01.2025, pričom v poslednom prípade mu bol trest zákazu činnosti uložený za dopravnú nehodu a v jednom prípade bolo u neho zistené požitie alkoholu pri jazde. Evidovaný má aj jeden trestný čin na podklade rozhodnutia Okresného súdu Kežmarok pod sp. zn. 9T 11/2017 a jeden trestný čin na podklade rozhodnutia Okresného súdu Kežmarok pod sp. zn. 6T 100/2014, oba za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný sa pred spáchaním skutkov v prejednávanej trestnej veci dopustil dvoch priestupkov. Dňa 25.03.2019 bol postihnutý blokovou pokutou za priestupok spočívajúci v porušení všeobecne záväzného nariadenia Mesta Kežmarok spočívajúcom v zákaze pitia alkoholu. Dňa 17.01.2017 bol blokovou pokutou postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Z odpisu registra trestov SR týkajúceho sa obžalovaného v stave ku dňu 28.07.2021 vyplýva, že obžalovaný Q. V. bol doposiaľ 13 krát súdne trestaný, z toho pri desiatich odsúdeniach mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní prečítal rozsudky zabezpečené v prípravnom konaní vo veciach vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 6T 100/2014 a sp. zn. 7T 28/2014, pričom vo vzťahu k týmto konaniam súd pripojil a oboznámil aj obsah príslušných spisov.

Z spisu vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 17/2018, ktorý súd pripojil a podstatný obsah ktorého na hlavnom pojednávaní v rámci dokazovania prečítal vyplýva, že dňa 20.08.2018 podal prokurátor na obžalovaného Q. V.Ď. obžalobu pre skutok, ktorý právne kvalifikoval ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa 27.06.2019 súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a pri zachovaní jeho právnej kvalifikácie z obžaloby, uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 8 rokov. V rámci uloženého súhrnného trestu odňatia slobody súd zrušil výrok o treste z rozsudku vydanom v konaní vedenom pod sp. zn. 9T 11/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 3To/53/2018 - 139 zo dňa 24.01.2019. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie, ktoré Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 2To 6/2019 - 144 zo dňa 06.02.2020 zamietol.

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T 11/2017 zo dňa 20.09.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.01.2019 bol obžalovaný Q. V. uznaný za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a súd mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu súd uložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 6 rokov. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 3To/53/2018 - 139 zo dňa 24.01.2019 odvolanie obžalovaného podané proti vyššie uvedenému rozsudku zamietol.

Zo spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 28/2014 vyplýva, že prokurátor podal dňa 07.02.2014 obžalobu okrem iného obžalovaného aj na obžalovaného Q. V. pre dva samostatné skutky, ktoré právne kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa 10.11.2015, ktorý vo vzťahu k tomuto obžalovanému nadobudol právoplatnosť dňa 26.11.2015 súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania oboch skutkov v zmysle podanej obžaloby a pri zachovaní ich právnej kvalifikácie z podanej obžaloby uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. V rámci uloženého súhrnného trestu odňatia slobody súd zrušil výrok o treste z rozsudku vydanom v konaní vedenom pod sp. zn. 6T 100/2014.

Z pripojeného spisu vedeného na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 6T 100/2014 vyplýva, že dňa 19.11.2014 podal prokurátor obžalobu na obžalovaného Q. V. pre skutok, ktorý právne kvalifikoval ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b) Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa 15.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.12.2014 súd za spáchanie uvedených trestných činov uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 48 mesiacov.

Mestský úrad Kežmarok podal dňa 02.07.2019 správu o obžalovanom, z ktorej vyplýva, že obžalovaný sa dňa 25.03.2008 dopustil priestupku na úseku ochrany pred alkoholizmom a inými toxickými látkami podľa § 30 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Dňa 20.12.2008 sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a dňa 28.01.2009 sa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Dňa 31.01.2009 sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a rovnakého priestupku sa dopustil aj dňa 19.05.2009. Dňa 08.06.2009 sa obžalovaný dopustil priestupku proti verejnému poriadku podľa § 47 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, pričom dňa 10.02.2011 a dňa 05.03.2011 sa dopustil rovnakých priestupkov tejto právnej kvalifikácie. Dňa 25.03.2019 obžalovaný porušil všeobecne záväzné nariadenie mesta Kežmarok č. 6/2012, ktorým sa zakazuje alebo obmedzuje predávanie a požívanie alkoholických nápojov v predajniach potravín alebo na iných verejne dostupných miestach.

Z pracovného posudku Pekárne Gros, spol. s r.o. vyplýva, že obžalovaný bol zamestnancom ich spoločnosti d 21.05.2018 do 03.05.2019 ako výrobný pracovník. Počas pracovného pomeru obžalovaný nebol disciplinárne riešený, rešpektoval príkazy nadriadených a pracovné povinnosti si plnil k spokojnosti zamestnávateľa.

Z posudku Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok, v ktorom obžalovaný vykonával trest odňatia slobody vyplýva, že správanie obžalovaného bolo vždy na požadovanej úrovni a vo vzťahu k obžalovanému neboli evidované nedostatky. Agresívne a impulzívne správanie nebolo zaznamenané.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V prospech obžalovaného Q. V. súd zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, a to, že sa obžalovaný k spáchaniu trestných činov priznal a ich spáchanie aj úprimne oľutoval. Naopak, v neprospech obžalovaného súd pričítal dve priťažujúce okolnosti. Jednu priťažujúcu okolnosť pričítal podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona spočívajúcu v spáchaní viacerých trestných činov (prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona). Druhú priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona priznal s tým, že obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný a to 13-krát, z toho v desiatich prípadoch mu bol uložený trest odňatia slobody v jeho nepodmienečnej forme, pri uložení ktorého sa neuplatňuje fikcia neodsúdenia jeho vykonaním. Súd teda zistil prevahu priťažujúcich okolností nad okolnosťami poľahčujúcimi v pomere 2 : 1. Za všetky 3 zbiehajúce sa trestné činy, ktoré sú predmetom prejednávanej trestnej veci súd ukladal obžalovanému v súlade s ustanovením § 41 ods. 1 Trestného zákona trest úhrnný, pričom pri jeho ukladaní vychádzal z trestnej sadzby vzťahujúcej sa na trestný čin, ktorý je najprísnejšie trestný a tým je prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, pri ktorom Trestný zákon stanovil

trestnú sadzbu trestu odňatia slobody až na dva roky. Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností súd podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej vyššie uvedenej trestnej sadzby o jednu tretinu a pri ukladaní trestu vychádzal z takto určenej trestnej sadzby od 8 mesiacov až do 2 rokov.

Súd predovšetkým prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný je dlhoročným recidivistom, ktorý sa opakovane aj v minulosti dopúšťal druhovo rovnakej trestnej činnosti, aká je predmetom prejednávanej trestnej veci. Teda ani odsúdenia v predchádzajúcich konaniach, ktorých obžaloby a rozsudky súdov súd na hlavnom pojednávaní prečítal, obžalovaného neodradili od pokračovania v trestnej činnosti. Na stranu druhej súd zohľadnil priznanie obžalovaného ako aj už vykonané tresty za predchádzajúcu trestnú činnosť. Preto súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov v jeho nepodmienečnej forme, ktorý je síce bližšie k dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby ale na strane druhej súd uložil prísny trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel, ktorý je druhovo najvhodnejším trestom vzhľadom na charakter spáchanej trestnej činnosti. Súd zdôrazňuje, že vzhľadom na už uložený trest zákazu činnosti v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6T 100/2014, súd musel obžalovanému uložiť trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby /§ 61 ods. 3 Trestného zákona/, ktorá je od 1 roka až do 10 rokov. Pretože trest zákazu činnosti uložený obžalovanému v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 17/2018 v dĺžke 8 rokov nebol ešte vykonaný, súd v zmysle limitov uvedených v ustanovení § 43 Trestného zákona uložil obžalovanému trest zákazu činnosti v trvaní 4 rokov a 5 mesiacov. Táto dĺžka trestu zákazu činnosti spolu s doposiaľ nevykonaným trestom neprekračuje maximálnu výmeru tohto druhu trestu, ktorá je desať rokov ale zároveň dosahuje túto výmeru. Vzhľadom na opakovanú druhovú recidívu obžalovaného súd považuje za potrebné uložiť obžalovanému maximálnu výmeru tohto trestu zákazu činnosti, teda spolu s nevykonaným trestom v trvaní 10 rokov.

Súd v súlade s § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a to s poukazom na tú skutočnosť, že obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním prejednávaných skutkov v tomto konaní vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselnú trestnú činnosť.

v bode 1. rozsudku

- vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

v bode 2. rozsudku

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.